

Μελετιου Γεωργ. 2, 251

Σισάρουνλον λό

Ἐνδοτέραι δὲ [σώλεις] κατὰ λό μεσόμεον [ἡς
 Πληρίας] Σισάγειον, εἶναι Σισάρουντον, κοι-
 νῶς Σελατιά, τὸ [κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ συγγραφέως]

[α.β. Σελατιά]

